

Kl. 14.35

Hvis præmissen er, at man kan indgå aftaler og så gøre, hvad man vil, så vil jeg bare sige, at så kan man slet ikke have et aftalesystem. Så bliver det, som hr. Frank Aaen siger, lovgivning, så fastsætter man ved lov, hvor meget skatten er, man fastsætter ved lov, hvor meget der er til rådighed i de enkelte kommuner. Så er det lovstyring af kommunerne, og det ønsker vi ikke.

Så ideen med at lukke budgetterne op er, at de selv kan finde ud af, hvordan de vil håndtere det at gå ind i aftalesystemet, som tillader, at man bruger flere penge. De vælger selv, hvordan det fordeles på enkeltkonti og mellem kommunerne.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Frank Aaen for et sidste spørgsmål ... Nej, det er ikke rigtigt; hr. Frank Aaen har ikke flere muligheder under dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1291

11) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Hvis regeringen i februar 2006 vedtager, at den vil gribe direkte ind i enkelte kommuners økonomi, vil den så søge det konkrete indgreb godkendt i Folketinget, før det gennemføres?«

Frank Aaen (EL):

Jeg kunne næsten ikke stå for fristelsen, når nu formanden var så venlig.

Det spørgsmål, der står tilbage, er jo, at finansministeren ønsker, at der skal siges til kommunerne: Skær i jeres budgetter, skær i velfærd, eller jeg kommer og tager pengene. Det er jo det enkle budskab, og det skal ifølge regeringen gennemføres som en tyv om natten i form af en fodnote i finansloven. Jeg forstår det ikke, og jeg synes, det er helt urimeligt.

Finansministeren har i øvrigt lige i et svar til Finansudvalget bekræftet, at det aldrig er sket før i danmarkshistorien, at man har reguleret kommunernes økonomi på den måde som en tyv om natten.

Kunne vi ikke fra finansministeren i det mindste få den indrømmelse, inden man går ud og tager penge op af den enkelte kommunes budget og kommunekasse, at man så kommer til

Folketinget og beder om at få det godkendt og ikke bare gennemfører det administrativt?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er sådan, at der jo ikke er nogen tyv om natten. Jeg forventer, at kommunerne gør, hvad de skal, nemlig i fællesskab sikrer, at aftalerne overholdes, og det har jeg meget svært ved at forbinde med en tyv om natten.

For mig betyder aftalesystemet meget; for hvis ikke man anerkender aftalesystemet, vil jeg blot sige, at så skal vi ikke have noget aftalesystem.

Det, der er unikt i 2006, er, at vi står med en kommunalreform, hvor vi, som det også er tilkendegivet tidligere, ikke vil gentage det, der skete i 1970, hvor økonomien kom ud af kontrol og man fik den største stigning nogen sinde – utilsigtet – i det samlede offentlige konsum. Det vil vi ikke. Vi vil ikke udsætte os for, at man kan komme om et år og sige: Hvorfor gjorde I ikke noget? I burde have forudset det.

Så det her er et spørgsmål om rettidig omhu. Jeg forventer ikke, at det overhovedet er noget, vi kommer til at skulle anvende, men hvis det skal anvendes, fordi det ellers ville gå galt, så har det også noget at gøre med hurtigheden, at man er i stand til rimelig hurtigt at reducere de tilskud, der gives til kommunerne, altså ikke at tage fra dem, men reducere i statstilskuddet, og skal det have en mening, så må det komme, om jeg så må sige, på et rettidigt tidspunkt i løbet af finansåret, for ellers er der et problem.

Frank Aaen (EL):

Det går jo ud på at tage penge fra kommunerne. Umiddelbart før det forventede beløb kommer i Umiddelkassen, så tager finansministeren en klat af det, der ellers var lovet, og det medfører nedskæringer i den planlagte velfærd ude i kommunerne. Det kan man ikke komme uden om.

Jeg vil gerne sige til finansministeren, at det her jo er krysteragtigt på to måder. Det er jo krysteragtigt på den måde, at den økonomiske politik, regeringen med djævelens vold og magt vil gennemføre, selv om der er masser af penge i statskassen, skal gennemføres ved, at man bare sætter borgmestrene til at lave nedskæringerne: Lav nedskæringerne, eller jeg tager pengene fra jer. Så får man borgmestrene til at lave det beskidte arbejde. Det er den ene ting, der er krysteragtigt.